

DOMOVINA

Mesečna priloga „Slovenski Tehnik“.

Uredništvo je na Schillerjevi cesti št. 3. — Dopise blagovolite frankirati, rokopisi se ne vračajo.

Izhaja trikrat na teden, vsak **ponedeljek, sredo in petek** ter velja za Avstrijo in Nemčijo 12 kron, pol leta 6 kron, 3 mesece 3 krome. Za Ameriko in druge dežele toliko več, kolikor znaša poštnina, namreč: Na leto 17 kron, pol leta 8 kron 50 vin. Naročnina se pošilja upravnistvu, plačuje se vnaprej.

Za **inzerate** se plačuje 1 krome temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 vinarjev za vsakokrat; za večje inzerate in mnogokratno inseriranje znaten popust.

Še en predlog v zadnjem trenutku,

(Iz Podgrada.)

Vaš uvodnik iz ptujskega okraja govoril nam je vsem iz srca. Krivice se nam godijo, nasilstva, katera nam je trpeti od vseh strani, tudi od tam, od koder bi smeli pričakovati pravičnost in pravo, od državnih in deželnih oblasti, vpijejo že do neba; samomorstvo bi bilo, ako bi vse to še nadalje mirno prenašali. Kam to vede, kaže ravnanje občinskih zastopov, posebno v Celju in Mariboru, katerih besna sovražnost proti vsemu slovenskemu je že naravnost barbarska in postavlja čisto odkrito na mesto pravice in prava, moč pesti in denarja! O tem dovolj jasno govore ne samo zadnji sklepi o izvesnih tablah in napisih, ampak tudi postopanje celjske občine proti Celjski posojilnici, kateri dela zapreke že cela leta in ovira izdaje koncesije za zidanje novih hiš! Tako daleč sega mrznja te gospode, da rajše gledajo smetišča in vmarina gnojšča sredi mesta, kakor bi dali Slovincu dovoljenje, da si tu sezida hišo, ki bi bila mestu samemu v okras! Prehodite lahko ves svet in ne bote našli nikjer take divjaške zagrizenosti. To je pristen plod nemške kulture na Spodnjem Štajerskem. Pa to ni dovolj, kaj delajo z okoliško šolo v Celju, katero ovirajo že sedem let in jo bodo še tako dolgo ovirali, da sezičajo svoje velikanske šole v Gaberjih, ki naj nam potujčijo celjsko okolico. Sedem dolgih let se to vprašanje, ki je za naš narodni obstanek vitalnega pomena, ne gane z mesta! Ne namestništvo, ne ministrstvo nam noče dati pravice, ki nam gre. Vsi tisti izgovori, katere navajajo proti zidanju okoliške šole v

mestu so puhli in prazni ter stoje na starih, preperelih uradniških naredbah, ki nimajo ne smisla ne temelja v živi potrebi; naša zahteva, da se nam da šola, pa je zahteva našega življenja, naše narodne eksistence, karero mora vlada one države, katere smo podaniki bolj upoštevati, nego stare preperle burokratske naredbe in pravna zavijanja naših narodnih sovražnikov. Smo li še v pravni državi ali nismo? Smo li morda obsojeni, da nas ubije brutalna nemškutarska pest in da nam, da bi preveč ne kričali, birokracija maši usta s takimi predpisi, mesto da nam pomaga do našega prava? Na ta in enaka vprašanja bo treba sedaj odgovoriti. Naši poslanci bi morali na ta vprašanja zahtevati odločnega odgovora in garancij za to, da se nam dajo naše pravice, predno se tako navdušeno potegujejo za vlado in njene volilne reforme. Dr. Šusteršiču mi obmejni Slovenci ne moremo zaupati, ker je do zdaj pokazal, da je gledal v prvi vrsti na to, da zagotovi vse kranjske mandate svoji stranki, in so ta račun po odsekovem načrtu morali plačati Korošci in Štajerci. Govorniki „Slovanske zveze“ obljubljajo, da bodo zastavili vse svoje moči, da se načrt v zbornici popravi in da se Korošcem in Štajercem storjene krivice odstranijo. Mi poslance prosimo in jim svetujemo, naj to tolikrat dano obljubo tudi spolnijo, ker mi volilci je ne bomo pozabili. — No, ne prepuščajmo vsega poslancem, ne zanašajmo se samo na nje, storimo tudi sami, kar je še mogoče storiti, da se bo čulo in izvedelo na najvišjih mestih, da si ne damo več kršiti pravic, ki so zajamčene vsakemu državljanu in da zahtevamo, da se upoštevajo naše dejanske potrebe, utemeljene v živem življenju, v resničnih narodnih

in gospodarskih razmerah, da se nas ne zavrača in ne odbija več s puhlo sofistikto naših sovražnikov in starimi, že davno mrtvimi paragrafi preperelih uradnih predpisov in postav. Pošljimo veliko deputacijo na Dunaj, v kateri bodo zastopane naše kmetijske in mestne občine, naši župani, naša politična društva in vsi stanovi. Pošljimo to deputacijo na Dunaj, naj ona govori, če poslanci ne morejo, naj se njo poslušajo, če poslancem ne verjamejo.

Požurimo se, čas hiti, če ga kaj zamudimo, bode za večno zgubljen. Predno pa izvolimo in sestavimo deputacijo, skličimo shod v Žalec, povabimo nanj tudi brate Korošce, da z njimi vred storimo složne korake v doseg svojih pravic. To bode najkrajša pot, da se začuje naš glas, kjer ga še niso slišali, ali niso marali slišati. Nas pa silijo samo življenjski nagon, da storimo to v svojo samoobrambo. Dovolj je bilo besed — sedaj je pa čas za dejanja!

Še enkrat štajerska kmetijska družba in mi.

Pred kratkim se je čitalo po časnikih, da je poslanec dr. Korošec interpeliral poljedelskega ministra radi naše „Slovincem toli naklonjene“ kmetijske družbe. Človek bi mislil, da bo že vest o interpelaciji zadoščala ter prisilila družbo upoštevati odslej nekoliko več pravičnosti napram vedno preziranim Slovincem. Toda nemški Mihelni se nikakor niso dali upogniti. Baš v 21. številu „Landwirtschaftliche Mitteilungen“ je v poročilu o odborovi seji dne 3. oktobra čitati nova, nam Slovincem založena zaušnica.

V tej seji je prišla na dnevni red tudi prošnja kmetijskega potovalnega

učitelja Goričana, da se naj dovolj ustanovitev podružnice za Sv. Mihel pri Mozirju.

Dobrorejeni, od slovenskih žuljev obogateli zaeno tudi „deževni“ poslanec Lenko iz St. Petra v Savinjski dolini je odprl pri tej priliki kot referent svoja usta in izrazil, da po izvedbah pri kompetentnih osebah, (menda nemškemu Mesiju, Wastianu) ni za kraj potrebe kmetijske podružnice. Kvasil je nekaj v bikorejski zadrugi, o nabavi umetnih gnojil, in drugih kmetijskih potrebščin, kakor da bi tiste ne spadale v delokrog podružnic.

Da bi se pred javnostjo še malo bolj pokazala Lenkova imenitnost je tudi omenil, da goji v obče pomisleke proti nadaljnemu ustanavljanju podružnic na Spodnjem Štajerskem. Torej po njegovem, Slovincem ničesar več! Ker pa je Lenkova nemškutarska umazanost že dobro znana in si je bil tudi tokrat svest, da pač Slovenci te njegove ljubke brce ne bodo kar mirnodušno sprejeli, izjavil je navidezno, da odlaga svoje odborniško mesto. A take može poštenjake mi že dobro poznamo; to je bil samo pesek v oči; dal se je seveda preprostiti od ostalih odbornikov in je zopet ostal.

Gospod Lenko, mi pa vam izjavljamo, da bi nam vi storili veliko uslugo, ako bi enkrat svoje besede v dejanje spremenili. — Vsem je še v spominu boj Slovincem za meščanske šole v Žalcu in v Trbovljah. Da ni bilo treba tistih privoliti, sklenil je deželni odbor, da pred reorganizacijo sploh odklanja vsako ustanavljanje meščanskih šol. Tista reorganizacija pa je morebiti še najmanj deset let pred nami.

Na to stališče se je postavila tudi štajerska kmetijska družba z dičnim

spodom in proti plemstvu, da, kakor je videti, tudi zdaj nočejo nič drugega nego maščevati se za svojo zgubljeno svobodo — piše še mnogo let kasneje Rakoczy v svojih spominih.

Kmetško gibanje bilo je pa brez organizacije, razcepljeno. Iskali so voditelja, kateri bi se jim postavil na čelo in ki bi je s svojo očarjučo močjo zjedini vse proti sovražnim graščakom.

Pogledi vseh obrnili so se na Rakoczyja. Narod ni to prav nič motilo, da je bil tudi Rakoczy sam eden teh sovraženih gospodov, da so tudi na njegovih graščinah stekali tlačani — Rakoczyjevo posestvo je merilo nad en milijon juter zemlje — narod je videl v njem le tovariša v bolesti, človeka, katerega je preganjala ista sovražna vlada, proti kateri je bila v prvi vrsti namerjena njegova jeza. Spomladl leta 1703. sta poslala k njemu na Poljsko, kamor je bil pobegnul iz cesarske ječe,

voditelja vstašev, Vojtek Kiš in Tomaž Esze, dva sla s prošnjo, naj pomaga zatiranemu narodu. Rakoczy se je že prej bavil v mislijo, dvigniti se proti dunjski vladi in se je že pogajal z Ludovikom XIV. (kraljem francoskim), kateri mu je zagotovil denarno pomoč, a njegov namen je bil na izdajski način zaprečen in Rakoczyja so vrgli v ječo. S pomočjo jezuitov se mu je posrečilo pobegniti. Zato je drage volje sprejel kmetške sle in poslal je takoj vstašem zastave z nadpisom: pro Deo et libertate (za Boga in svobodo) in priporočilom, naj nič ne začno, dokler sam ne pride.

Narod pa že ni mogel več čakati in se je spustil takoj v boj. Szatmarski župan Karolyi je pa vstaše premagal. Rakoczy je bil že na potu s pomožno četo Poljakov, zbral je okoli sebe razpršene kmete in se bojeval naprej. Sreča mu je bila spočetka neizmerno mila, mali plemiči (zemani), ki so bili

LISTEK.

Rakoczy II.

Karakterističen je dogodek Rakoczyja za ogrske razmere, karakterističen zato, ker jasno vidimo na njem, kako prehaja na Ogrskem vsako demokratsko, socialno gibanje od prvotnih voditeljev v roke aristokracije, katera spiemni njega socialni značaj v narodno gibanje, zavaruje s tem sama sebi ovladujoč položaj — ter nadaljni boj opusti.

Rakoczyjevsko gibanje je pravzaprav ljudsko gibanje, gibanje potlačenih sužnjev, kateri so iskali rešitve od izsesovanja od strani plemstva in vlade, kateri so čakali odrešenika, da bi jim olajšal breme, čakali voditelja, kateri bi prišel, „da prežene porcije (davke) iz dežele in osvobodil sol“, kakor so si lapidarno stilizovali svoj program.

V narodu so živele še stare tradicije nezadovoljnosti z leta 1514. iz dobe nesrečnega kmetškega kralja Jurja Doža.

Rakoczyjevsko gibanje, katero se imenuje tudi kuruško gibanje, je pravzaprav revolucionarni boj potlačenih, vbogih slojev naroda proti bogatemu plemstvu in krvave davke izjemajoči avstrijski vladi. To so bili časi, ko je, po besedah samega Rakoczyja zamogel kmet imenovati samo dušo svojo, ko je, kakor poje kuruška pesem: „s krvjo oral zemljo, s krvjo jo branal“. Vlada je obkladala vbogo ljudstvo s strašnimi davčnimi bremenmi, upeljala je takrat užitninske davke, in grajščaki, katere je brezobzirnost avstrijske in turške vlade podpirala, so robote še poostrili. Povsod je gorelo sovraštvo proti tiranski avstrijski vladi, proti tuji armadi in proti plemstvu, ki je izterjevalo davke in roboto. „Ogrski tlačani goje tako sovraštvo proti svojim go-

Gospodarstvo.

Tržne cene v Celju.

Pšenica (za 100 kg) po K 14'80 do 15'42	rž po K 13'10 do 14'28
koruza nova po K 10'26 do 10'32	ječmen po K 13'80 do 18'40
oves po K 14'34 do 14'36	fižol, zelen, dolgi K 28'—
" " kratki " 21'50	" rudeč " 20'40
" koks " 24'50	laneno seme K 26'— do 28'—
konoplje (seme gal.) K 25'— do 26'—	krompir K 3'— do 5'—
suhe gobe kg po K 2 do 4	želod K 5 do 6
jabolka K 14 do 18	maslo K 1'80 do 2'—
seno K 5'—	slama K 4'— do 4'20
" otepi do K 4'50.	

Prvi glavni shod slovenskih perotinarjev in rejcev vseh malih domačih živali.

Z odlokom visoke c. kr. deželne vlade z dne 4. oktobra 1907 št. 3955/pr. bila so potrjena pravila za I. slovensko društvo perotinarjev in rejcev vseh malih domačih živali. Vsled tega sklenil je ustanovni odbor imenovanega društva sklicati vstanovni in obenem prvi glavni zbor v nedeljo, dne 11. novembra t. l. ob 1/2. uri popoldne v Trziču v gostilni „Sluga“ (zraven nove pošte) s sledečim sporedom: 1. Nagovor predsednika ustanovnega odbora. 2. Branje in razlaganje društvenih pravil. 3. Poročilo tajnika ustanovnega odbora. 4. Poročilo blagajnika ustanovnega odbora. 5. Vpisovanje in sprejem novih članov; vplačevanje pristopnine in letne, oziroma polletne udnine; razdelitev društvenih izkaznic med sedanje člane. 6. Določitev najmanjšega doneska podpornih članov. 7. Določitev društvenega glasila za društveno leto 1907. 8. Volitev: a) predsednika; b) podpredsednika; c) tajnika; d) njega namestnika; e) blagajnika; f) knjižničarja; g) svetnika; h) dveh preglednikov. 9. Prosti predlogi. 10. Predavanje. 11. Izžebanje raznih čistokrvnih plemen perotnine in malih domačih živali med navzoče člane in vabljenega goste. Čisti dohodek je namenjen društveni blagajni. 12. Raznoterosti in zaključek.

Ker je ta shod velikega pomena za razvoj in delovanje novega, tako potrebnega in važnega društva, vabijo se vsi perotinarji in rejci malih domačih živali, sploh vsi prijatelji teh slojev kmetijstva, da se shoda udeležijo v največjem številu ter pristopijo mnogobrojno novemu društvu, da se bode zamoglo to najbolj razvijati in delovati v splošno korist slovenskih gospodinj in gospodarjev. Slovenski gospodar dobil je v tem društvu svoje prvo društvo, kakoršnih imajo drugi narodi že v večjem številu in obsegu, ter je toraj želeti in upati mnogobrojne udeležbe shoda in pristopa k društvu, da se zamore tudi slovenski gospodar pokazati naprednega in ne postane v zasmeh svojim nasprotnikom, kateri preže na vseh krajih ter pazijo na vsako najmanjšo priložnost, da ugonobe vsak napredek slovenskega gospodarja.

Na noge toraj! Ne vstrašite se malega pota in malenkostnih stroškov ter se prigrasite v največjem številu za ta I. shod in članom društva. V tem smislu vam kliče začasno ustanovno vodstvo svoj srčni „na svidenje!“ pri prvem shodu in krepki perotinarski „na zdar!“

P. p. Priglasitve k shodu vposlati je pisмено najzadnji čas do 10. novembra t. l. Samostojni predlogi pa najkasneje do 7. novembra t. l. S pri-

glasitvijo obenem prijaviti je tudi čas prihoda na postaji Podnart in število udeležencev shoda. Za prihod so najbolj pripravni sledeči vlaki: za spodnjo stran: Odhod iz Ljubljane ob 7. uri zjutraj; prihod na postajo Podnart ob 8'23 uri zjutraj. Prihod v Trzič ob 10. uri popoldan. Za zgornjo stran: Odhod iz Trbiža ob 8'26 uri zjutraj; prihod v Podnart ob 10'15 uri popoldne; prihod v Trzič opoldan. Na željo udeležencev shoda poslalo se bo k omenjenima vlakoma skupnih vozov, kakor tudi se bode pripravilo kosilo udeležencem, kateri si to obenem s prigrasom k shodu naroče. Vse prijave in želje vposlati je g. Antonu Lehrmannu, predsedniku ustanovnega odbora v Trziču, Gorenjsko, kateri daje tudi vsa zaželjena pojasnila glede shoda in društva.

Književnost in umetnost.

— Ksaver Meško: Mir božji. V Ljubljani, založil Ig. pl. Kleinmayer & Fed. Bamberg. Cena broš. 2 K, vez. 3 K. — Prehod iz naše klasične dobe v literaturi na mlajšo, moderno tvorijo trije pisatelji, duhovniki Gregorčič, Aškerc in Meško. Vtisnili so tej dobi svoj pečat in so, ponekodi sami epigoni, že našli svoje epigone. Izvršili so veliko delo, dali do neke meje desetletjem naše literature svoj značaj, a trpeli so tudi mnogo za svoje vzore in za svoje delo. Mehkemu Gregorčiču so zagrenili pesniško delovanje, korenjaškemu, nepopuljivemu Aškercu pa so nehote vsilili novo pot, po kateri sedaj hodi. Gregorčič je, žal prepozno, utihnil, Aškerc je sedaj na tem, da se v slovenskem pesništvu popolnoma onemogoči in diskreditira. Zadnji, najmlajši te trojice je Meško, ki je povsem druga narav, kakor Gregorčič in Aškerc. Mehak in senzitiven je, kakor ga še ni bilo v naši literaturi; manjka mu Aškercova močnatost. Če piše Aškerc satire, se on z ljubezni polno dušo uklone in počaka, da se duša umiri in znotranja razburjenost poleže. Kot duhovnik je glasnik ljubezni, a ne one, ki je naslada literarnih lenuhov, ampak one, ki z gladko roko boža, ki tolaži, krepi in odpušča. Notranjo disharmonijo prežene z onim čudovitim, nežnootroškim zaupanjem v pravičnost in modrost Očeta, ki nevidno vlada nad njim in ga vodi z očetovsko, ljubezni polno roko. Res, da se mu večkrat vzbude spomini na mlada leta in da se „vrača“, a ono mogočno zaupanje, ki ga drži pokonci in ljubezen, ki je v najširšem pomenu bistvo in vsebina njegovega življenja in njegovega dela, premaga najhujši vihar in zopet lije vanj tolažilno in krepilno „mir božji“.

Meško je iz slovenske moderne posnel svoj blesteč slog in ono impresivno mistično opisovanje, ki ga dela tako čarobnega in zanimivega. „Mir božji“ stoji med najboljšimi deli, kar nam jih je doslej poklonil. Z zadovoljstvom opažamo, da se vedno bolj varuje one pretirane koketerije z lastno boljo in da postaja njegov pisava vedno bolj prozorna, kar je pri Cankarju ravno narobe. Črtica „Ljudje“ nam je porok, da bi Meško lahko napisal tudi stvari, ki stoje izven njegovega znanega žanra. Zadnja črtica „Mir božji“ je pravzaprav le tretji del predzadnje „O človeku, ki se je vračal“. Obedve pa tvorita monumentalno a obenem intimno „Očitno izpoved“, v kateri je podal pesnik ključ do svoje knjige, ključ do svojega dela sploh. Zato se čudimo, zakaj ga je hotel kritik „Slovenca“ in „Dom in Sveta“ tako napačno umeti. Kdor knjigo pazno prečita in se vsaj nekaj poglubi v njo, temu se čudno zdi, da je omenjeni

kritik našel v tej knjigi samo svinjarije, ki jih je v splošno porabo svojih brunnih bravcev in bravk izpisal in ponatisnil v obeh listih. Če ima veselje in si obeta sadu od takšnega dela, ki bi se lahko zvala duševna prostitucija, mu svetujemo, da si vzame sveto pismo v roke, tam v Visoki pesmi Salomonovi bo našel dovolj takšnih mest.

Knjigo pa priporočamo vsem onim, ki iščejo v slovenskem slovstvu razvedrila, veselja in prave umetnosti. Vsakemu bralcu, ki jo vzame brez predsodkov v roke, bo nudila izreden užitek, kar je v našem slovstvu posebno sedaj redka prikazen.

Skrb vsake gospodinje je posvečena družinski blaginji!

Kathreinerjeva Kneippova sladna kava

Je po Kathreinerjevem načinu svojega proizvajanja okusna, zdravlju v prospeh in poceni, ima torej neprecenljive prednosti za vsako gospodinjstvo!

Poudarjajte pri nakupovanju izrečno ime Kathreiner in zahtevajte le izvirne zavoje z varstveno znamko župnik Kneipp.

(1) 58

Kunard Line

TRST-NEW-JORK

Je najpripravnejša, najcenejša in najboljša pot iz LJUBLJANE v Severno Ameriko, ker tod ni dolgo trajne mučne vožnje po raznih železnicah, nobenega prestopanja ne prenočevanja in sploh nobenih postranskih stroškov mej potjo. Parniki soprostorni, varni, zračni in snažni; vozijo vsake 14 dni. Hrana in postrežba najboljša. Pojasnila daje in karte prodaja glavni zastopnik **Andrej Odiassek**, Ljubljana, Slovakeva ulica št. 25, poleg cerkve Sv. Jurjevega.

DVETNIK ZA PATENTE

DR. FRITZ FUCHS

DIPLOMIAN KEMIK (zaprisežen)
TEHNIŠKA PISARNA
INŽENIR A. HAMBURGER
DUNAJ VII. SIEBENSTERNGASSE I. 2

Pristno bizeljsko vino

(mošt)

razpošilja od 1 hl naprej

Jože Janežič

Starosov Bizeljsko pri Brežicah.

Cena po dogovoru.

(537) 8-5

Prave ruske znamke „Pro-galošne vodnik“ iz Rige, priporočila po originalnih cenah, P. Kostić, Celje.

Pri prvovrstni avstrijski zavarovalni družbi (270) proti požaru in za življenje najdejo 12-12

posredovalci

kot krajevni in okrajni zastopniki izplačujoči se postranski posel, kot glavni zastopniki in stalni potovalcipa dobro stalno službo. Poudarje pod „15305 Gradec“ poste restante.

Kupujte narodni kolek!

Suhe gobe, oljnate in petrolejske sode, želod itd., kupi **Anton Kolenc** v Celju vsako množino, po najvišjih cenah.

(120) 46-40

Nikdar v življenju več take priložnosti.

600 komadov samo za fl. 1'95.

I krasna pozlačena ura z verižico, ura gre dobro triletna garancija, I moderna svileni kravata za gospode, 3 fine žepne rutice za gospode I prstan za pospode s ponarejenim kamenom, I garnitura ženskega okrasa in sicer I ovrtnica z orjeatatskih perl, modni okras za dame s patentno zaponko, 2 elegantni ženski zapestnici I par uhan s patentno kufjuko, I lepo toaletno zrcalo, I denarnica z usnja, I par gumbov za manšete 3° zlato dublé, patentna zaponka, I zelo eleganten aibum za razglednice z najlepšimi razglednicami, 3 juksni predmeti, veliko veselje za mlade in stare, I praktični navod za ljubovna pisma za gospode in dame, 20 korespondenčnih predmetov in še naj 500 v hili potrebnih stvari. Vse skupaj z uro vred. ki je sama toliko vredna slane samo fl. 1'95 proti povzetju ali za naprej poslan denar pošilja dunajska centralna razpošiljalnica

P. Lust, Krakova štev. 215.
(579) NB. Za kar ne ugaja, vrnemo denar. 2-2

Schichtovo milo je najboljšje!

(572) 3-1

Brez muke sem oprala In delo dokončala Zdar suho nosim in čist Domov svoj koš jaz radostno, Ker v njem blesti perilo. Glej, to Schichtovo s'ri milo.

Deklica Kuharica

stara 16 let, izurjena v trgovini z mešanim blagom želi vstopiti kot blagajničarka v kako trgovino. —

Več pove **LUKA SENICA**
trgovca **ŠMARJE** pri Sevnici.

Išče se
poslovođja

za trgovino z mešanim blagom na de-
želi kateri je več tudi knjigovodstva,
zmožen slovenščine in nemščine v
besedi in pisavi, dober prodajalec, ter
(574) vojaščine prost. 2-2
Ponudbe na Upravništvo Domovine.

v starosti 30-40 let, katera
zna dobro kuhati in je že
služila v veliki hiši se
(576) sprejme 3-2
v paromlinu, Celje.

Trgovskega pomočnika

ki je popolnoma izurjen v mešani
trgovini, sprejme tako j-tvrdka
And. Elsbacher, Laški trg.
(575) 3-2

Razglas.

Vsled sklepa c. kr. okrajne sodnije v Šmarji z dne
1. novembra 1906 op. št. Ne I 445/6 vrši se javna
prostovoljna dražba v konkurzno maso Rajmunda
Šavsky spadajoče zaloge špecerijskega in manufaktur-
nega blaga ter železnine na Ponkvi v sodniško do-
ločeni cenilni vrednosti po 3.518 kron 24 vin. dne

**12. novembra 1906 in popotrebni
tudi naslednje dni vsakokrat od
pol 9. do 12. ure dop. in od 2. do
6. ure pop.** na licu mesta na **Ponkvi.**

Zaloga prodajala se bode ali v kosih ali pa po partijah
proti takojšnjemu plačilu in takojšnji odstranitvi blaga.
K tej dražbi se vabijo kupaželjni. (573) 2-2

V ŠMARJI, dne 5. novembra 1906.

Dr. Jos. Georg
oskrbnik konkurzne mase.

LASTNI PRIDELEK
STAREGA IN NOVEGA

LJUTOMERČANA

PRODAJAM VSLED OBILNE TR-
GATVE PO ZELO NIZKEJ CENI.

IVAN KOČEVAR
POSESTNIK V SREDIŠČU.

Potnikom v Ameriko

v prevdarek!!

Najstarejša tvrdka za špediranje potnikov

ZWILCHENBART

BASEL (Švica) Centralbahnplatz št. 9

sprejema potnike za linijo čez Pariz-Havre po najnižjih cenah; —
vožnja na morju le 6 do 7 dni; odhod parobrodov redno vsako soboto.
— Za večjo gotovost, da se potniki vkreajo, spremlja jih eden uradnikov
do Havre. — Govori in piše se v vseh jezikih.

Kdor hoče potovati, naj se pismeno obrne zanesljivo na nas in sprejel
bode brezplačno najboljša pojasnila. (30) 52-45

Zvezna tiskarna

je bogato založena z najmodernejšimi črkami in okraski ter opremljena z motornim, ozir.
električnim obratom, lahko izvršuje največja dela v vsaki množini. V zalogi ima in tiska v
več barvah izdelane krasne **diplome**. — Dalje: uradne tiskovine, kuverte, račune, pismene
papirje, cenike, etikete, bolete, časopise, knjige, brošurice, cirkularje, reklamne liste, lepake,
opomine, vabila, podobice, spovedne listke, molitvenike, mrtvaška naznanila, razglednice, hran-
ilne in zadružne knjižice, poročna naznanila, napise za slavoloke itd.; sploh izvršuje v
kratkem času vse v tiskarsko stroko spadajoče stvari okusno in cenovno. — Veleč duhovščini,
slavnemu učiteljstvu, župnijskim in občinskim uradom, krajnim šolskim svetom, posojilnicam
ter p. n. občinstvu se priporoča za vezavo knjig v priznani trpežni izpeljavi. — Za posojilnice,
hranilnice in druge zavode se izdeljuje hranilne knjižice vezane v celo ali pol platno z zlatim
ali črnim
tiskom po
nizki ceni.
Za mnogo-
brojna na-
ročila se
priporoča

Zvezna knjigoveznica.

Najprimernejša darila za godove, birmo itd. so

Singerjevi šivalni stroji

Vsak šivalni stroj ima varstveno znamko.

za domačo
porabo in
obrtne svrhe
vsake vrste.

Velika
trpežnost in
vzorna
konstrukcija
usposobljajo

stroje do najvišje tvornosti ter so vsakomur v uporabo.

Brezplačni pouk v šivanju in vseh načinih
moderne in umetnega vezenja

Singerjevi šivalni stroji so na največjih
svetovnih razstavah odlikovani z največjimi priznanji.

Singer Co. delniška družba šivalnih strojev
CELJE, Kolodvorska ulica šte. 8. (20) 52 43

Darujte družbi sv. Cirila in Metoda!

POZOR!

JOS. LAMPRET, ŠOŠTANJ

mizarska delavnica s stroji

priporoča svoje veliko zalogo popolnoma izgotovljenih... OKEN, v velikosti do 1'50, 1'60, 1'70, 1'80, 1'90 in 2 m po konkurenčnih cenah. VRATA istotako izgotovljena v velikosti od 2, 2'20, 2'30 2'40 m. V zalogi je zgotovljeno pohištvo.

Zagotavlja solidno in točno postrežbo. Načrte za okna in vrata pošilja na ogled.

Južnoštajerska hranilnica v Celju

naznanja, da je **znižala obrestno mero od 1. pro-**
sinca 1905 pri zemljiških posojilih od pet na

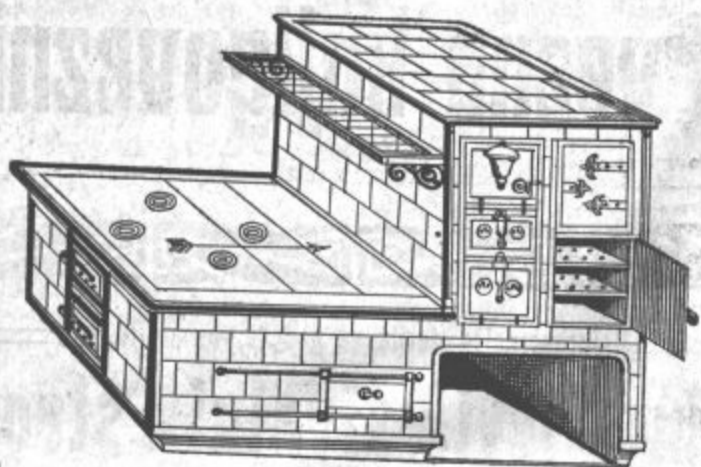
štiri in tričetrt odstotke

Za **občinska in korporacijska posojila** v okrajih
 Gornjigrad, Sevnica, Šoštanj, Šmarje in Vransko pa od pet na

štiri in pol odstotke.

(48) 50—43

Obrestna mera za **hranilne vloge ostane** kot dosedaj **4%**.

RAZLIČNE TEHTNICE.

Izdelujem nove ter popravljam
 tudi stare, bodisi decimalke,
 premostne ali sploh vsake vrste
 tehtnic.

ŠTEDILNA OGNJIŠČA,

vsakovrstna, velika in najfinejša, kakor
 tudi mala in prosta, izdelujem sam. Za
 ista prevzamem tudi nabavo pečnic, kakor
 tudi zidarska dela z jamstvom dobrega

USAKOVRSNE VODOVODE,

bodisi iz studencev, vod-
 njakov ali hidravličnimi
 vidri, odkoder se voda lahko
 poljubno napelje bodisi v

kuhinje, pralnice, dvorišča, hleve ali vrtove.

PREVZAMEM POPOLNO NAPRAVO KOPALIŠČ,

najsibodo gorka, mrzla ali parna kopališča,
 bodisi za zasebnike, zavode, občine itd. —
 Izvršujem vsa konstrukcijska dela, kakor

mostiče, železne cvetličnjake, verande, stopnice, ravne ali okrogle.

USAKOVRSNE ZELEZNE OGRAJE

(tudi iz žice), n. pr. za stopnice, cerkve, šole, grobove, vrtove in
 zasebne hiše itd. — **Železna vrata za prodajalne in**
skladišča ali pokopališča. — **Popolnoma železna**
okna, primerna za vsako stavbo, osobito za tovarne, skladišča ali hleve. **napeljavno strelovodov** itd.

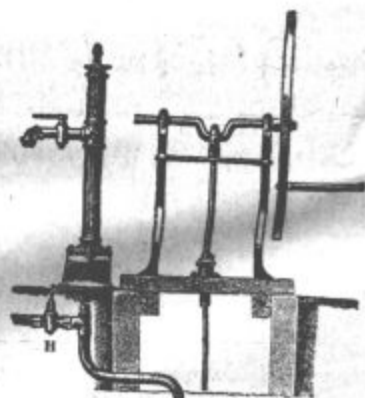
Sploh izvršujem vsa stavbinska in umetniška v mojo stroko spadajoča dela
po tovarniških cenah.

Priporočam se za obilno naročbo

(19) 52—45

Ivan Rebek,

stavbeni in umetni ključalničar
 CELJE, Poljska ulica št. 14.

Posojilnica v Celju v lastni hiši „Narodni dom“

POSOJILNICA v CELJU, ki je bila leta
 1881 z neomejeno zavezo ustanovljena,
 šteje sedaj nad **4100** združnikov,
 kateri imajo vsega nad **88.000** kron
 vplačanih deležev ter ima sedaj nad
6 1/2 milijona kron hranilnih vlog in nad
330.000 K
 rezervnega zaklada.

Hranilne vloge sprejema od vsakega,
 če tudi ni član zadruga ter jih
 obrestuje po **4 1/4%**; posojilnica plačuje
rentni davek
 sama, ne da bi ga odtegnila vlaga-
 teljem. Posojila daje na osobni ali
 hipotekarni kredit proti **5 1/2%** in
5% obrestovanju.

Posojilnica v Celju
 uraduje vsak dan dopoldne od
 9. do 12. ure, izvzemši nedelje in praznike.

Posojilnica v Celju uraduje vsak dan
 dop. od 9. do 12. ure, izvzemši
 nedelje in praznike.